

[Gammelgaard]

taten. I kraft af regeringens handlemåde i denne sag sætter vi kolossalt megen goodwill over styr. Det kan Danmark meget let komme til at undgælde for på en række områder, ikke alene på afgiftsområdet, som vi her behandler, men også f.eks. inden for landbrugspolitikken og fiskeripolitikken.

Fra konservativ side finder vi det særdeles betænkeligt, at den danske regering og tilsyneladende flertallet her i folketinget nu agter – fuldt vidende, at det er EF-stridigt – at gennemføre en lovgivning, som lægger op til klar protektionisme, klar beskyttelse af indenlandske produkter, og ganske har glemt de liberaliseringsønsker og den liberaliseringstale, som vi var de første til at fremføre inden for De europæiske Fællesskaber.

Jeg kan sige, at også Frankrig og Italien er blevet dømt ved EF-domstolen, hvad angår afgifterne på dette område. De fik dom for at diskriminere udenlandske produkter, og hvis vi ser på reaktionen i Frankrig og Italien, kan vi dér konstatere, at man ikke i disse lande endnu har truffet beslutning; man har ikke ønsket at lægge op til strid med EF her. Tværtimod undersøger man i øjeblikket mellem de franske og italienske repræsentanter og EF-Kommissionen indførelsen af ordninger, der 100 pct. sikkert er i overensstemmelse med EF-reglerne.

Samtidig oplever vi så her i Danmark, at regeringen, støttet af de mest EF-fjendtlige partier, gennemfører en lovgivning, der klart strider mod EF-reglerne. Regeringens støttepartier i denne sag er den yderste venstrefløj, det er VS, det er socialistisk folkeparti, og det er retsforbundet.

Må jeg om det sidste parti bruge et enkelt minut her på talerstolen. Den 18. marts udtalte retsforbundets ordfører, hr. Flygaard – jeg citerer fra folketingets forhandlinger 1979-80, sp. 6569:

»Retsforbundet kan ikke medvirke til at gennemføre det foreliggende lovforslag, men afviser forslaget og opfordrer ministeren til at trække det tilbage.«

Den 18. april afgives der betænkning i skatte- og afgiftsudvalget, og her siger et sjette mindretal, Danmarks retsforbunds medlem af udvalget, at han ikke kan medvirke til gennemførelsen af det foreliggende lovforslag.

Den 22. april er der så anden behandling af forslag til lov om afgift af spiritus m.m.,

og da har partiet skiftet ordfører. På partiets vegne udtaler hr. Mølgaard, at nu kan man tilslutte sig regeringens forslag. Man har fuldstændig skiftet standpunkt, og det har man gjort – jeg beder skatteministeren om at lytte specielt til dette – fordi det foreliggende forslag er det mindst EF-følgagtige. Sikke et selskab, skatteministeren er kommet i!

Så havde vi her forleden dag, fredag den 25. april, tredje behandling af forslaget. Den blev som bekendt afbrudt, men inden da nåede retsforbundets ordfører at udtale sin støtte til regeringens forslag. I samme stund som retsforbundets ordfører udtalte sin stærke støtte til regeringens forslag, udgav retsforbundet et blad, der hedder »Vejen frem«, og deri står der en artikel, der bærer overskriften »Retsforbundet vil ikke ændre spiritusafgifterne«. Heri udtaler hr. Flygaard, at retsforbundet under ingen omstændigheder kan støtte regeringens forslag. Hvis regeringen vil have sit forslag igennem, må den henvende sig til fremskridtspartiet. Se, dette er et parti, der er grund til at se på med megen interesse. Det er et parti, der skifter standpunkt faktisk fra sekund til sekund. Jeg overlader ganske til andre at dømme om ansvarligheden af handlinger i et sådant parti.

Afslutningsvis vil jeg gerne sige: hvem er det, hvis vi skal se på de enkelte personer, dette forslags gennemførelse vil gå ud over? Ja, det er jo de handlende, der bor i nærheden af grænsen, og som kan imødesee, at vi ikke fra dansk side kan opretholde den tredøgnregel, som vi i øjeblikket har som en dispensation fra EF-reglerne, fordi vi i øjeblikket er i fuld gang med at lægge os stærkt ud med EF og de EF-traktatretlige bestemmelser, som vi selv har skrevet under på. Danmark skader sig selv særdeles meget, hvis folketinget vedtager regeringens forslag. Jeg opfordrer til, at man forhindrer dette, og jeg opfordrer til, at regeringen endnu en gang betænker den situation, man har bragt sig i derved, at man meget stærkt fra regeringens side har fastholdt, at det foreliggende lovforslag er helt i overensstemmelse med EF-reglerne, og så gennemfører man forslaget sammen med partier, hvis hovedargument er, at det er det mest EF-stridige forslag, man har.

Formanden: